

עין משפט
גר מצוה

ל"ב א מ"י פ"ג מהל'
 נזירות הלכה ד:
 ב ב מ"י שם הלכה ח:
 ג ד מ"י פ"ה מהל'
 מדרה הלכה [ב] ג
 זנג עשין פכ עוש"ע ח"מ
 ז' ריד עקיף ב ועקיף יא:

מוסף רש"י

[illegible]

פי' הרא"ש

[illegible]

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

וְלִיהָיו כֹּל פֶּרֶסָה וּפִרְסָה. אֲמַתְּנִי פִרְךָ כִּי אֲמַר מִכָּל וְעַד סוֹף
הָעוֹלָם נִחְשָׁב כְּמַה פֶּרֶסָה עַד סוֹף הָעוֹלָם לִמְנוֹן שֶׁהָעוֹלָם
מֵהֶנָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וּפְמֵאָה לִמְנוֹן נִזְרוֹת קִבְלִי עֲלֶיהָ כְּמִנְיֹן פֶּרֶסָאוֹת
לְמִנְיֹן הַלְּחֹמֶרֶת אִי וְלֹא מִנְיֹן לְפִרְשֵׁי הַלֵּקָל וְאִין לְהַקְשׁוֹת אֵם כִּי הֵן לוֹ [לְמִנְיֹן]
לִמְנוֹן סוֹף הָעוֹלָם דְּנִימָא לִיב עֲמִי שִׂיבָה
פֶּרֶסָה וּפִרְסָה כְּפִי עֲמִי שִׂיבָה
לְגַלְלָה עֲמִי כְּסוֹף כֹּל שְׁלִישִׁים יוֹם אֲבָל
אִין לְפֶרֶס וְיוֹמֵר דְּקִיל וּפִרְךָ לְמֵאִי
דְּמִסִּיק מִינִיָּה דְּמִיֹּן דְּעֻמָּה הִיא מִשּׁוֹם
דְּהִימִיק כִּדְבָר לֹא בְּדַעְתּוֹ לְהוֹיֵם נִזְרִי
כִּי אִם כִּדְבָרֵי נִדְרָךְ כִּי לִרְךָ לְפֶרֶס
דְּקִיל אֲמַתְּנִי וּמִשְׁנִי בְּחִתְרָה דְּלֹא מִנִּי
פֶּרֶסָה לְהוֹיֵם לְמִימֵר דְּמִנְיֹן פֶּרֶסָה
קִבְלִי עֲלֶיהָ וּפִרְךָ וְהִיא כֹּל אֲוֹנָה וְאֲוֹנָה
מֵהֶנָּה מִכָּל יָמִים שַׁעַד סוֹף הָעוֹלָם
קִבְלִי עֲלֶיהָ נִזְרוֹת מִי לֹא טָנָה הִרְבִּי
נִזְרִי כְּשֶׁמֶר רֹאשִׁי כִּי הִרִי זֶה נִזְרִי
עֲלֵיהָ כִּי אֲלֹמָה נִזְרוֹת הִרְבָּה קִבְלִי
וְעִשְׂתִּי וְלֹא מִפְרָשִׁין לִימִלְתִּיהָ לְקוֹלָהּ
לְמִימֵר הִרְבִּי נִזְרִי שְׁלִישִׁים יוֹם וּכְשֶׁמֶר
רֹאשִׁי דְּקִאֲמֵר כְּלִמֵּר אֲרִיכָה לִי הֵא

מילתא א (דקאמר) כאלו אמרתי הריני נזיר כמנין שיער ראשי ומשיב כ
מילתא דלית ליה קצבתא לא קמי פירוש האומר הריני עד סוף העולם
אית להו קצבתא דמחלף העולם חמש מחלות שיה ונאמן מנירות כמנין
דביל עליה ה"ל לפרש להדיא אחרי שיש להם מנין ולכן י"ל דחד מנירות
קביל עליה אלב שיער ראשי ועפר הדור וכו' הריני און לא קצבה ואמין
גדולה לומר דכמנין שיער ראשי קביל עליה מנירות מהו שלא קצבה לפי
שלא ידע מנין השיער: **והתניא** בנחותא שיש חילוק בין קיצבתא
בין לא קיצבתא כל' ימי חייו או נזיר לעולם אין לו קיצבה שאינו יודע ימי
חייו וכו' וז' נזיר לעולם כחבשלוט ומיכל ומנא ג' בהמות למר בדלית ליה ול
דחיה כל ימי חייו ונאמן א' חילוק בדיו דלית ליה נזיר לעולם
מסתלק ממתנה דבין דלית ליה קיצבתא חלף שנים דלית ליה קיצבתא
משאוי הכא דאמר הריני נזיר אלף שנים ולא אמר מנאן משמע מנירות א
ירכא ליה מילתא כמכאן ועד סוף העולם מלומד דמנירות ארוך קביל ט
אירכא חילוק בין מילתא דלית ליה קיצבתא למילתא דלית ליה קיצבתא
שערו בין מנירות ומנאן קרבנותיו אמר כל ימי
הקל נזיר בדלית ליה ולמר בדלית ליה ומנא ג' בהמות אמר מאה שנה
לא מביא קרבן כל ימיו: **והוא** ב' ואינו יודע מנין מניבד לו מווי א
אחד מדקרי ליה יום אחד משמע להבדילו מיום א קלתי א"כ מנאמן: **הרימי**
יום לענין שבת ויו"ט ולא לאסוף מיומא דבשריה קלתי אלא כל ה
יום דקאי אירכא דקמי הריני נזיר אחת גדולה או אס אמר הריני נזיר א
מאמרין דאירכא ליה מילתא כמכאן ועד סוף העולם ומאמרין קמחי ל
אמר נזיר עד דמנירות ארבע שנים ואלא קצבה דאין ליה קצבה

מסורת הש"ס

(א) ערכין יט. כ"ב סד. קלח.
(ב) יעב"ץ מ"ו, (ג) ז"ל כל,
(ד) ז"ל טריחא, (ה) ג"א אכל,
(ו) ש"ן לרף ח.

נוסחת הריב"ן

(א) נחירין: (ב) מזירות:
(ג) מזירות: (ד) סאילו קבל
כולה: (ה) מזירות: (ו) ל' יום
יום א' ושעה כו': (ז) דהאי:
(ח) שרה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קמ"ל וכו'
דהיבא דלמך: (ב) ד"ה
ולמך וכו' דקסנר מצור
כעין יפה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

- [illegible]

ואי סנא שעה אחת. התם הוא נמי הואיל דלא נחית לנזירות דוקא
למחוי ששים יום ושעה אחת לפי שאין אינודין לשנות להי הוא דאמר
דמחייב בשתי ס' נזירות: אבל היכא דאמר נזירות אחת ומתלה
דנזירות נחת לדוקא אימא דלא לימני תרתאי אלא מ"ה ימים בלבד: קמ"ל.

דבס'וה' חייב מרתי (ה) ויהי' דלמך
ברש'ה' הריני גויר סתמ'ה' חיינ'ה' עליה
גויר'ה' (ז) וזי' דער ווארמ' או' יום' אהד
או' שעה' אהת' או' גויר'ה' ומומח'ה' ש
דקיבל' מתקנ'ה' (י) כמי' שקיבל' את' כולה'
דמי' וחייב' ב' (י) גויר'ה' : **מתני'**
האומר' גויר' הריני ששליש' יום' (י) ושעה'
אחת' . נעשה' כאומר' ל"א' יום' ואמר'
חייב' אל'ה' ל"א' יום' בלבד' : **גמ'** 'ואמר'
רב' : "הי' דדייק' ממתי' דכי' אמר'
ששליש' יום' ושעה' נעשה' כמי' שאמר'
ל"א' ואמר' חייב' בגויר'ה' אל'ה' ל"א' בלבד' :
לא' שני' אל'ה' דלמך' ל"א' יום' אכל' אמר'
הריני גויר' ששליש' יום' ויום' אחד' . כיון'
דלמך' לישנ' יתייר'ה' הוי' גויר' שמי' דרב'
סבר' לה' כ"ר"ע' דלרש' לישנ' יתייר'ה'
דמי' המור' ודמי' יתיר'ה' גזר' לה' .

שם צור ודות לא מכר את הצור ואת הדות ואע"פ שבתנו לו עומק ורומא: ואריך. לו למוכר ליקח לו דרך ליקר לצור ודות שלו או יפרט ויבאר דברי רבי עקיבא דקאמר (ו) בעין יפה הוא מוכר ולא שיר דרך לעצמו: והכמים אומרים אינו לריך ליקח לו דרך. דלמרינן כשם ששיר את הצור ואת הדות לעצמו כך שיר לו דרך: כוונן שמר לו. מוכר בפירוש חזק מאלו צור ודות כיון דלמר לישנא יתיירא דהא אפילו לא אמר חזק לא הו' מכווין להכי אמר חזק לשיר לו את הדך: מחנ'

ד נדאט ליה לעיל דף ד: אפי"ק' שנה ואפילו אלף שנה ומסתמא לא
צאשנום להקטיל אלף נזיר עולם נזיר" ארוך עד יום מותו וז"ל בן כיו"ד
ו"ב גם כשתמית יהיה נזיר ארוך עד יום מותו כמו בחלק שנים ופי'
ה' קביל עליה אכלת מתמיתין אמר מכאן ועד סוף העולם וסוף
המדה אחר הרני מיר עד סוף העולם ולא מיימי מהך ברייתא אלא
שנשלה" עניי נזיר וי"ש אמר כשיער כעפר כחול נזיר לעולם נזירות
יו נזיר" לעולם וזהו אמר נזיר לעולם כצאשנום ולא לגלגל לגמיר אלא
אלף שנה היה לו נזירות אמר עד יום מותו ואינו ולא מגלה ולא מיקל
מקל קביל עליה שפין ארונות מובדלות זו מזו ופרך גבי כר"י וס'
מובדלים גם הם ומשיה היה קאמר יממה ליליית דא וימא פ"י הערב שלפי
יום נוגעים זה בזה: **שנא"י** התם דקתני הרני נזיר אחת. דמשמע
מכאן ועד סוף העולם כיו"י דלמר הרני נזיר ואח"כ דואריכא ליה
משמע לכו דקאי מכאן ועד סוף העולם אהתם: **הרני** נזיר ויום
ומזר יום אחד וא נזיר" שנה סוף נזיר מחלה שלא היה יכול לקרב
ע מדי עד מה מחלה ע"ן אלף נזיר אחת ומחלה ומשוב כליו לקרב
ל שנה אחת הו נזיר שלשים יום שאין נזירות ליום אחד וכל שכן לשנה
א' פ"י דחשיבין ליה כליו אמר הרני נזיר ומזר יום א' ואילו אמר
לא אכל אמר הרני נזיר ושעה אחת כליו אמר נזיר" שנה אחת למתני'
היה ל"א יום קמתו כיון דיש להוסיף על דבורו נוסף נזירות שלם אלא
שאין נזירין שעות וכיון שיש להוסיף על דבורו נוסף נזירות שלם אלא
אלא מ"ה" הו קמ"ל דכחלוה נזיר ששים: **הרני** נזיר ששים
פירש שפין הנזירות לשעות ומאותה שעה נעשה יום והו כליו אמר
ומתבאר בזה דלדמיא ק"א אלא דנקט אחד מן הדינין וממאי דסליק חלק
דמתמיתין דקאמר הרני נזיר ויום אחד: **ל** שנו אלא דאמר י"א
נזיר ששים לפי שימך בלשון ב' פעמים יום וכדמפרש ואילו דסבר
דא"ל דמתמיתין פירש לישנא דסליק היינו הרני נזיר וי"שעה אחת
א' אמר הרני נזיר וי"ן ויום אחד דהפסקו בחיבת שלשים בנימיס
להדא דדיק ליה מדקא: **א** חבור ב' שנים כללנ ליה ואריך
נו: **אין** צריך י"א פ"י דר"א דעתי רעם מוכר ושיר לעומת דרך:
לשגיר לעמנו דרך קמיתין: **הרני** נזיר בשער ראשי ובעפר
פירוש נזירות הכהה קיבול עליו כעפר הארץ וכחול היס ומגלה
ש רבי סבירא ליה דנזירות מרובה" קביל עליו עד יום מותו עד
אומר הרי עלי נזירות כעפר ראשי וכעפר הארץ וכחול היס:
הרני

בית סתם לא מוכר את אלו. בור בחפירה ודוד בבנין (6) שניהם לבנו שמים ושויין. וצריך
 רב כיון דלא היה צריך לשירי אלו ושירי לישנא יתירא לשירי לו דרך קא אתי והיה דרבנן
 התם הלכה כחכמים דמוכר בעין רעה מוכר מימ בלישנא יתירא לא מליגי בדפרישות

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones